

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.002/2014/4. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Kugler Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Lukovics Péter ügyvéd és a dr. Bíró J. Judit ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 14.G.302.370/2012. számon indult, majd a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.086/2013/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperes részéről benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 158.750,- (százötvennyolcezer-hétszázötven) forint felülvizsgálati költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

*A felperes jogelődje (a továbbiakban: felperes) 2007. augusztus 13. napján együttműködési megállapodást kötött a **U.T.A.** Korlátolt Felelősségű Társasággal (továbbiakban: **UTA** Kft.) „Mini e-Gov” rendszer tervezése, kifejlesztése, hasznosítása és üzemeltetése tárgyában.*

*A megállapodás keretében a **UTA** Kft. a 2008. március 21. napján kelt szakvéleményében rögzítette, hogy a felperes által megjelölt feladatok kompakt ellátására csak az **E.** termékcsalád felel meg annak a feltételnek, hogy létrehozhatók legyenek olyan zónák, amelyekhez csak adott kulcsokkal lehet hozzá férni, s amely biztosítja, hogy a kulcsok beállítása a rendszergazdától is elszeparálva működjön. Nem zárta ki azonban a szakvélemény annak az elvi lehetőségét, hogy a forráskód és a továbbértékesítés kapcsán különböző nemzetközi cégekkel a felperes tárgyalásokat folytasson, azzal azonban, hogy ennek időbeli és költségbeli vonzata vélhetően*

növelné a bekerülés értékét.

A beszerzett szakvéleményben megjelölt **E.** védelmi szoftver és speciális licence jogainak kizárólagos jogosultja a **S.** LLC volt.

A felperes és az alperes között 2008. április 23. napján megbízási szerződés jött létre, amellyel a felperes mint megbízó, szoftverlicence beszerzésére irányuló, hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárásban hivatalos közbeszerzési tanácsadói feladatok ellátásával bízta meg az alperest.

A szerződés alapján az alperes kötelezettsége volt, többek között, a közbeszerzési eljárás ajánlattételi felhívásának véleményezése, igény szerinti elkészítése, a közbeszerzési döntőbizottság tájékoztatása, illetve szükség esetén a közbeszerzési, szakmai képviselő a Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: döntőbizottság) előtt.

A szerződés III.3. pontja alapján a felek tudomásul vették, hogy a megbízó nem köteles a megbízott által előterjesztett iránymutatásban, állásfoglalásban foglaltak szerint eljárni. A megbízó maga dönt arról, figyelembe veszi-e a megbízott javaslatait. Amennyiben a megbízó a megbízott által tett javaslatokkal ellentétes döntést hoz, a megbízott a továbbiakban sem anyagi, sem jogi felelősséggel nem tartozik.

A III. 4. pont szerint a megbízott, amennyiben a megbízó az általa javasoltak szerint a kiadott iránymutatásoknak megfelelően jár el, az okozott kárért a Ptk. szerint felelősséggel tartozik.

A VIII.4. pont alapján a megbízott a közbeszerzési eljárás során okozott kárért a Ptk. szerinti felelősséggel tartozik.

A felperes 2008. április 24. napján kelt ajánlattételi felhívása szerint a választott eljárás hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás volt. A közbeszerzés tárgya az **E.** One és **E.** Professional védelmi rendszerek speciális és technológiai licence, forráskódja (elsősorban betekintési opcióval), valamint a rendszer végfelhasználói lincence-ének közigazgatáson belül történő kizárólagos értékesítési joga volt.

2008. április 25. napján az alperes tájékoztatta a döntőbizottságot a perbeli hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárás lefolytatásának megkezdéséről, amelyre figyelemmel a döntőbizottság jogorvoslati eljárást indított.

A döntőbizottság eljárása során az alperes a **UTA** Kft.-től kiegészítő szakvéleményt kért. Aszerint a felperesi jogelőd helyesen értelmezte azt, hogy az elvárásainak kizárólag az **E.** termékcsalád felel meg. A kft. egyben rögzítette, hogy azért csak a szakvéleményben feltüntetett hat szoftvert vizsgálta meg, mert ezen szoftverek felelnek meg összességében a felperesi jogelőd

elvárásának, az általa meghatározott négy igénypont közül az első három igénypont alapján.

A döntőbizottság a D.226/9/2008. számú határozatával megállapította, hogy a felperes mint ajánlatkérő, megsértette a jogvita eldöntésére alkalmazandó, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 49. §-át és 125. § (2) bekezdés b) pontját. Az ajánlatkérő ajánlattételi felhívását és a közbeszerzési eljárás során hozott döntéseit ezért megsemmisítette és őt 5.000.000,-Ft pénzbírság megfizetésére kötelezte.

A határozat indokolásában kifejtette, a Kbt. 125. § (2) bekezdés b) pontja szerinti eljárás akkor alkalmazható, ha csak és kizárólag egy szervezet, egy személy képes a szerződés teljesítésére, és ezt a kizárólagosságot a beszerzés tárgyához kapcsolódó műszaki-technológiai sajátosság, művészeti szempontok vagy a kizárólagos jogok védelme teremti meg. A szerződés teljesítésére való képességet a beszerzési igénynek tartalmat adó tárgy szerint kell összevetni a törvényi feltételekkel. A felperes konkrét termék megnevezésével határozta meg a beszerzés tárgyát a felhívásában. E konkrét termék vonatkozásában hivatkozott a kizárólagos jog fennállására, továbbá arra, hogy csak az ajánlattételre felhívott ajánlattevő képes a szerződést teljesíteni. A döntőbizottság erre tekintettel megállapította, hogy a felperes jogsértően határozta meg a közbeszerzés tárgyát, és jogsértő az erre alapított eljárásfajta választása is. A műszaki leírásban meghatározott beszerzési igény ugyanis nem indokolta a vizsgálatba bevont szoftverek körének szűkítését. Az ajánlatkérő a kizárólagosságot a szoftver olyan tulajdonságára alapította, amely a műszaki specifikációban nem került meghatározásra. Az ajánlattevő ezért az esélyegyenlőség alapelvét sértően járt el, amikor az ajánlattételi felhívásának 6. pontjában kikötötte, hogy kizárólagosan az **E. One** és **E. Professional** termékek felelnek meg a felhívásban rögzített beszerzési igénye kielégítésére. Ezzel az ajánlattevő kizárta annak lehetőségét, hogy a potenciális ajánlattevők egyenlő eséllyel nyújthassanak be ajánlatot.

A felperes a döntőbizottság határozatának bírósági felülvizsgálata iránt kereset terjesztett elő a Fővárosi Bíróságon. Az elsőfokú bíróság 19.K.35.131/2008/10. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.27.653/2010/3. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes módosított keresetében 5.000.000,-Ft kártérítés és ezen összeg után 2008. július 10. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség

megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a Kbt. 9. § (1) bekezdése alapján köteles volt ajánlatkérőként az eljárásba hivatalos közbeszerzési tanácsadót bevonni. Az alperes mint közbeszerzési tanácsadó pedig a Kbt. 9. § (2) bekezdése alapján köteles volt biztosítani a közbeszerzési eljárás előkészítése és lefolytatása során a közbeszerzési szakértelmet. Az eljárás előkészítése körébe tartozik a piac felmérése is, amelynek eredményeként megállapítást nyert az, hogy a forráskóddal járó kizárólagos jogokra tekintettel egyetlen szervezet képes a szerződés teljesítésére. A felperes által megindított, hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárás miatt azonban a döntőbizottság a felperesi ajánlattételi felhívást megsemmisítette, egyben pénzbírságot szabott ki az eljárásfajta megválasztásának szakszerűtlen és jogellenes volta miatt.

A felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes köteles lett volna figyelmeztetni, hogy a beszerzés tárgyának konkrét termék megnevezésével történő meghatározása jogsértő. A döntőbizottság erre tekintettel rögzítette, hogy amennyiben az ajánlattevő a közbeszerzési igénye kielégítésének tárgyát a Kbt. kógens szabályainak megfelelően határozta volna meg, úgy a választott közbeszerzési eljárás szerinti kizárólagossági feltétel nem állt volna fenn. Mivel az ajánlat elbírálására 2008. május 8. napján került sor, ugyanazon a napon, amelyen a jogorvoslati eljárás megindításáról szóló értesítés kelt, csak a szerződés megkötésének elhalasztására volt lehetősége, amely lehetőséggel élt is, eleget téve ezzel a kárenyhítési kötelezettségének.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Érdeemi védekezésében előadta, a felperes szerezte be a szakértői véleményt, amely szerint a lehetséges szoftverek felkutatása és megvizsgálása alapján kizárólag az **E.** termékcsalád felelt meg a feladatok kompakt ellátására.

Az alperes a beszerzett szakvéleményre tekintettel állította, a jogszabályi előírásoknak megfelelt a közbeszerzési eljárás típusának a megválasztása. Utalt arra is, hogy a döntőbizottság a jogsértést ezen szakvélemény megalapozatlansága miatt állapította meg. A szakértői véleményben foglaltak az alperest kötötték. Annak tartalma közbeszerzési szakértő által nem volt kétségbe vonható. A közbeszerzési eljárás Kbt. 4. §-ának 14. pontjában meghatározott előkészítését a felperes nem az alperes bevonásával végezte el. Őt mint közbeszerzési tanácsadót csak a felhívás és a dokumentáció elkészítése során alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. Határozata indokolásában megállapította, hogy az alperes a közbeszerzési eljárás előkészítésének keretében végzett piackutatásban nem vett részt, az eljárásfajta kiválasztása tekintetében javaslatot, iránymutatást nem tett. Arról a felperes döntött a közbeszerzés

tárgya szerinti szakvélemény alapján. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem nyert bizonyítást, hogy az alperesnek a rendelkezésére álló műszaki szakvélemény, illetve annak kiegészítése alapján észlelnie kellett volna, hogy azok a választott eljárásfajtát nem alapozzák meg.

Kifejtette, a közbeszerzési szakértelem körébe annak megítélése tartozik, hogy amennyiben a beszerezni kívánt termék műszaki, technikai sajátosságai fennállnak, akkor milyen típusú közbeszerzési eljárás keretében kell a beszerzést lebonyolítani, a közbeszerzési eljárásról a döntőbizottságot milyen módon kell tájékoztatni.

Mivel a felperes csak általánosságban hivatkozott a döntőbizottság azon gyakorlatára, amely szerint az alperesnek közbeszerzési szakértelme folytán észlelnie kellett volna a műszaki szakértői vélemény hiányosságait, illetve azt, hogy egyetlen szakvélemény nem alapozhatja meg a felperesi jogelőd által választott eljárásfajta jogalapját, az elsőfokú bíróság ezért ezt a felperesi előadást nem tudta érdemben vizsgálni.

Az elsőfokú ítélettel szembeni, felperesi fellebbezés alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva kötelezte az alperest 5.000.000,- Ft kártérítés és ezen összeg után 2008. július 10. napjától járó törvényes kamata, valamint 317.500,- Ft elsőfokú perköltség megfizetésére, egyebekben a felperest perköltség viselésére kötelező rendelkezést mellőzte. Kötelezte továbbá az alperest a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában megállapította, az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást feltárta, ugyanakkor az abból levont jogi következtetéssel nem értett egyet. Tényként rögzítette, a felperes, valamint az alperes között megbízási szerződés jött létre. Az alperesnek nemcsak lehetősége, de kötelezettsége is volt vizsgálni azt, hogy a felperesi jogelőd által a megbízási szerződés tárgyaként megjelölt közbeszerzési eljárásfajta megfelelő-e. A bíróság utalt arra, amennyiben a megbízó célszerűtlen vagy szakszerűtlen utasítást ad, a megbízott köteles erre őt figyelmeztetni. Ha a megbízó pedig az utasításhoz e figyelmeztetés ellenére is ragaszkodik, az utasításból eredő károk őt terhelik.

Az alperes az ellenkérelme szerint, a felperes által rendelkezésre bocsátott szakvéleményben foglaltak alapján látta megalapozottnak a választott közbeszerzési eljárásfajtát. A szakvélemény azonban nem zárta ki annak elvi lehetőségét, hogy a felperes a forráskód és a továbbértékesítés kapcsán különböző nemzetközi cégekkel tárgyalásokat folytasson.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a beszerzett

szakvélemény csak hat termék vizsgálatának eredményét rögzítette, ezért sem támaszthatta alá a közbeszerzési eljárásban a felperes álláspontját. Nem volt kizárható annak lehetősége ugyanis, hogy a piacon létezik, vagy fejlesztéssel meghatározott időre kifejleszthető olyan további szoftver, amely a felperes ajánlattételi felhívásában rögzített valamennyi feltételnek megfelel.

Véleménye szerint, a kiegészítő szakvéleményből egyértelműen kitűnt, hogy a **UTA** Kft. csak az Amerikai Egyesült Államokban, az Európai Unióban és Magyarországon elérhető, kormányzati, illetve közigazgatási felhasználási célú komplex védelmi rendszereket, szoftvereket tette vizsgálatra tárgyává.

A másodfokú bíróság utalt arra, az alperes a 4. sorszámú jegyzőkönyvben maga adta elő, hogy a kiegészítő szakvélemény beszerzésére azért volt szükség, mert még lehetőség lett volna ekkor az ajánlattételi felhívás visszavonására, amely esetben nem került volna sor a bíróság kiszabására. A per adatai szerint azonban erről a lehetőségről és a választott eljárásfajta jogvesztő voltáról - bár a kiegészítő szakvélemény alapján is észlelnie kellett volna a választott eljárásforma megalapozatlanságát - nem tájékoztatta a felperest.

A másodfokú bíróság szerint, mindezekre tekintettel az alperes nem hivatkozhatott alappal arra, hogy azért nem terheli kártérítési felelősség, mert a jogsértést a felperes által rendelkezésre bocsátott szakvélemény megalapozatlansága okozta.

Mint közbeszerzési szakértőnek, észlelnie kellett volna azt, hogy a szakvélemény nem teljes körű, ezért nem alapozza meg a választott közbeszerzési eljárásfajta. Ezt különösebb informatikai szakképzettség nélkül fel kellett volna ismerje.

A másodfokú bíróság utalt továbbá arra is, hogy az alperesnek a Ptk. 476. §-a alapján figyelmeztetnie kellett volna a felperest, hogy a választott közbeszerzési eljárás lefolytatására akkor van jogi lehetőség, ha a beszerzendő szoftver műszaki-szakmai specifikációja úgy kerül meghatározásra, hogy azt a piacon kizárólag egy ajánlattevő tudja teljesíteni.

Mivel ezt elmulasztotta, a Ptk. 318. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 339. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes kárát megtéríteni.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen kérte, hogy a Kúria a másodfokú bíróság határozatát helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Másodlagosan a másodfokon eljáró bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatására való kötelezése iránt terjesztett elő kérelmet.

A jogerős ítélet jogszabálysértését a Ptk. 479. §-ára, a 318. § (1) bekezdésére, a 339. § (1) bekezdésére, továbbá a Kbt. 8. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel, a 9. § (2) bekezdésére hivatkozással jelölte meg. Előadta, a felperes, valamint a **UTA** Kft. között létrejött megbízási szerződés irányult a közbeszerzési eljárásban a beszerzés tárgyának a meghatározására. A közbeszerzési eljárással kapcsolatosan indított jogorvoslati eljárásban, a döntőbizottság határozata szerint, az informatikai szakvélemény megalapozatlansága miatt az eljárásfajta megválasztásának jogalapja, a beszerzés tárgyának meghatározása nem volt megfelelő, ezért került sor a felperes 5.000.000,-Ft bírság megfizetésére kötelezésére.

Állította, a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a jelen ügyben irányadó, az alperes feladatait és jogállását szabályozó jogszabály, a Kbt. rendelkezéseit, amelyek kifejezetten tartalmazzák, hogy mire jogosult és mire nem, illetve mi a kötelezettsége az alperesnek.

Az alperes hangsúlyozta, a Kbt. nem teszi kötelezettségévé, sőt ki is zárja, hogy a közbeszerzési szakértelmet biztosító hivatalos közbeszerzési tanácsadó eljárjon, döntést hozzon és javaslatot tegyen informatikai szakkérdésekben. Állította ezért, nem volt, és a Kbt. szerint nem is lehetett feladata a beszerzés tárgyának meghatározása. Így ezzel kapcsolatosan utasítást sem adhatott a felperes részére, és ő sem vizsgálhatta felül a beszerzés tárgyra vonatkozó felperesi döntést.

A másodfokú bíróság ezért tévesen ítélte úgy, hogy a felperestől utasítást kapott, továbbá, hogy az alperesnek figyelmeztetési kötelezettsége lett volna, és kártérítési felelőssége állna fenn. Az eljárásfajta megválasztása, a beszerzés tárgyának meghatározása tehát nem tartozott feladatai körébe, sem a megbízási szerződés, sem a Kbt. alapján.

Az alperes hivatkozott arra is, a döntőbizottsági határozat indokolásából egyértelműen kitűnik, az informatikai szakvélemény alapján meghatározott beszerzési tárgy nem megfelelőisége az, ami alapján a jogsértés megállapítására sor került. Utalt a Kbt. 8. § (1) bekezdésében foglaltakra is, miszerint a hivatalos közbeszerzési tanácsadónak a közbeszerzési szakértelmet kell biztosítania. Nem köthet szerződést, nem járhat el a közbeszerzés tárgyával kapcsolatos kérdésekben, kivéve, ha erre vonatkozóan külön szakértelemmel rendelkezik. Az alperes álláspontja szerint a Kbt. rendelkezései alapján sem a közbeszerzési szakértelmet biztosító személy nem jogosult és nem köteles a közbeszerzés tárgya szerinti szakértelmet biztosító személy tevékenységét

felülvizsgálni, sem a közbeszerzés tárgya szerinti szakértő nem jogosult és nem köteles a közbeszerzési szakértelmet biztosító személy tevékenységét felülvizsgálni. Az informatikai szakvélemény alapján - különösen a kiegészítő szakvélemény beszerzését követően - az alperes mint közbeszerzési szakértő, nem volt köteles és nem volt jogosult a beszerzés tárgyának a felülvizsgálatára. Ebből fakadóan az informatikai szakértelmet biztosító szakember által kiadott szakvélemény hibájával kapcsolatosan keletkezett kár megtérítésére nem kötelezhető. Mind az alap szakvélemény, mind pedig a kiegészítő szakvélemény alapján az került rögzítésre, hogy a szakvéleményben meghatározott ajánlatkérői elvárásoknak kizárólag az **E.** Zone technológiát alkalmazó **E.** termékcsalád felel meg. Erre figyelemmel a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás meghatározása megalapozott volt. Nem volt ok arra, hogy felmerüljön a jogsértés gyanúja. Az alperes joggal bízhatott, nem kérdőjelezhetette meg az informatikai szakértő szakvéleményének megalapozottságát.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és perköltsége megállapítását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján. Úgy ítélte, hogy az nem jogszabálysértő az alábbiakra tekintettel.

A felek között létrejött megbízási szerződésből megállapítható volt, hogy a szerződés tárgya szoftverlicence beszerzésére irányuló, hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárásban hivatalos közbeszerzési feladatok ellátása volt. Az alperes a szerződésben megjelölt feladata körében, a Ptk. 474.§ (1) bekezdése alapján, a rábízott ügyet köteles volt ellátni. Így, többek között, feladata volt az ajánlattételi felhívás véleményezése, a döntőbizottság tájékoztatása, továbbá a hivatalos közbeszerzési tanácsadás biztosítása. Az ajánlattételi felhívás véleményezése során észlelnie kellett volna, hogy annak megfogalmazása nem felel meg a Kbt. 58. § (7) bekezdésében, 49. §-ában, 50. § (1) bekezdésében, 54. § (1) bekezdésében, illetve 58. § (1) bekezdésében írtaknak, amint arra az iratok között fellelhető, a Fővárosi Ítéltábla Kf.27.653/2010/3. számú ítéletével helybenhagyott, a Fővárosi Bíróság 19.K.35.131/2008/10. számú ítélet 7. oldalának ötödik bekezdése tartalmazza. Ha az alperes mint hivatalos közbeszerzési tanácsadó a tőle elvárható gondossággal járt volna el, figyelmeztethette volna a felperest, hogy az adott tartalmú ajánlati felhívás mellett hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás szabályszerűen nem folytatható le. A 2008. március 21-én kelt szakvélemény 3. oldalán rögzítettekben továbbá mint közbeszerzési tanácsadónak következtetnie kellett volna arra is, hogy a vizsgált termékkör alapján nem volt kizárható annak lehetősége, hogy a piacon létezzon, vagy fejlesztéssel meghatározott idő alatt kifejleszthető legyen egy olyan további

szoftver, amely a perbeli ajánlattételi felhívásban rögzített valamennyi feltételnek megfelelne.

Az alperesnek felróható okból, a Ptk. 476.§ (1) bekezdésében előírt figyelmeztetési kötelezettség elmulasztása, a Ptk. 318.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 339.§ (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősséget megalapozza. A felperes a döntőbizottsági határozattal, illetve az annak felülvizsgálata iránt indult bírósági ítélettel bizonyította, hogy a terhére kiszabott bírságból eredő kára az alperes szerződésszegő, felróható magatartásával okozati összefüggésben keletkezett.

A Kúria ezért a jogszabályokkal összhangban álló jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes az eredménytelenül előterjesztett felülvizsgálati kérelme miatt köteles az alperes jogi képviselőjével felmerült, általános forgalmi adót is magában foglaló eljárási költséget megtéríteni a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2002.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése, 4/A. § alapján.

Budapest, 2014. május 22.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Négyessy András s.k. előadó bíró, Dr. Vezekényi Ursula s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: